

Gazeta învățămîntului

ORGAN AL MINISTERULUI ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ȘI CULTURII ȘI AL COMITETULUI CENTRAL AL SINDICATULUI MUNCITORILOR DIN ÎNVĂȚĂMÎNT ȘI CULTURĂ

Anul XII, Nr. 565

Vineri 13 mai 1960

8 pagini 25 bani

IN CINSTEA CONGRESULUI PARTIDULUI Cerințele producției și pregătirea viitorilor muncitori

Intrecerea prietenilor cărții

În întîmpinarea celui de al III-lea Congres al partidului, C.C. al U.T.M. și Ministerul Învățămîntului și Culturii organizează o „intrecere a prietenilor cărții”. În cadrul acesteia elevii și ucenicii purtători ai insignei „Prietenii ai cărții” vor avea posibilitatea să se întrecă în cadrul etapelor pe unități, raioane și regiuni și a etapei pe țară. Câștigătorii „Intrecerii prietenilor cărții” vor primi premii și mențiuni conștind în diferite obiecte și cărți.

Acordînd tot sprîjinul desfășurării acestei întreceri, profesorii de limba română și diriginții îi mobilizează pe elevi să participe la ea, îi ajută să se pregătească în acest scop, contribuind astfel la lărgirea orizontului cultural și la educația patriotică și internaționalistă a tineretului.

Muncă patriotică pe ogoare

În cîntea celui de al III-lea Congres al P.M.R., elevii școlilor medii din orașul Ploești s-au angajat să ajute gospodăriile agricole de stat din Puchenii Rîfoși și Buda la întreținerea culturilor, la lucrările de recoltat, precum și în acțiunile de însilozare a furajelor.

Brigăzile de muncă patriotică ale elevilor din Ploești s-au angajat de asemenea ca, în perioada vacanței de vară, să organizeze patru tabere pe lângă diferite gospodării agricole colective.

„Să facem orașul nostru mai curat, mai frumos”

Muncind cu însuflețire sub lozincă „În întîmpinarea Congresului să facem orașul nostru mai curat, mai frumos”, elevii Grupului școlar „Steagul Roșu” din Orașul Stalin au efectuat numai în două zile 1.000 ore de muncă voluntară la amenajarea parcului „Strungul” din localitate. De asemenea, prin munca patriotică a ucenicilor de la școlile profesionale „Steagul Roșu” și „Ernst Thälmann” au fost săpași într-o singură zi 300 m.c. de pămînt pe șantierul de hidroameliorații „Bela Brainer” din Orașul Stalin.

In noua Piață a Palatului Republicii din Capitală

Programe și manuale pentru școlile patriei

Oamenii muncii din patria noastră întîmpină cel de al III-lea Congres al partidului cu noi realizări, luptînd cu entuziasm pentru depășirea planurilor de producție, pentru obținerea de produse mai bune și mai multe, pentru reducerea prețului de cost și pentru realizarea de economii. Apropierea acestui important eveniment din viața poporului nostru a trezit o deosebită însuflețire și în rândurile lucrătorilor care au în sarcina lor asigurarea școlilor cu programe și manuale. Ei s-au angajat ca în cîntea Congresului să pună din vreme la dispoziția școlilor programe și manuale cât mai bune pentru viitorul an.

În elaborarea programelor și manualelor școlare, lucrătorii din direcțiile de specialitate ale Departamentului școlilor și din Editura de stat didactică și pedagogică dau dovadă de un mai înalt spirit de răspundere, caută să muncească pe baza unei temeinice documentări ideologico-științifice.

Pentru ca programele și manualele să corespundă sarcinilor însemnate pe care partidul și statul nostru le pun în fața învățămîntului, exigențelor și nivelului tot mai ridicat al muncii instructiv-educative, ei le revăd și le îmbunătățesc căutînd să valorifice cu grijă propunerile competente, juste făcute de cadrele didactice pe baza experienței acumulate.

Revederea programelor și manualelor urmărește o mai justă orientare ideologico-științifică a lecțiilor și legarea lor mai strînsă de problemele actuale ale construcției socialiste, dezvoltarea dragostei elevilor față de patria noastră socialistă, față de Partidul Muncitoresc Român. Pentru elaborarea noilor programe la un nivel științific corespunzător, pentru descărcarea lor de unele amănunțe neesențiale și pentru a se face loc problemelor noi pe care le ridică viața, s-a asigurat o mai bună colaborare cu cadrele didactice și cu forurile științifice de specialitate.

Pînă în prezent, lucrătorii

Direcției pedagogice din Departamentul școlilor au elaborat și revăzut 95% din cele peste 100 programe de învățămînt necesare, urmînd ca pînă la Congres toate programele să fie terminate, în așa fel ca ele să ajungă în școli în jurul zilei de 1 august.

În același timp se desfășoară cu intensitate munca de elaborare a manualelor școlare. Pentru anul școlar 1960/61 Editura de stat didactică și pedagogică are în planul său editarea a 373 titluri de manuale de cultură generală și 80 titluri de manuale tehnice. Dintre acestea 73 sînt manuale originale, restul fiind traduceri, revizuirii și reeditări. Editura s-a angajat ca pînă la 1 septembrie școlile să fie asigurate cu manualele necesare de cultură generală și cu cea mai mare parte a manualelor tehnice. Pînă în prezent au apărut 167 titluri de manuale de cultură generală și 12 titluri de manuale tehnice și sînt în curs de apariție 161 titluri de manuale de cultură generală și 24 manuale tehnice. În lunile următoare vor apărea încă 45 titluri manuale de cultură generală și 37 titluri manuale tehnice. După cum se vede, pînă în prezent editura a și predat la tipar 87% din titlurile de manuale de cultură generală față de 90% cât s-a angajat să predea pînă la Congres. Deosebit de aceasta, în trimestrele II și III vor mai apărea sub îngrijirea editurii circa 30 titluri de lucrări de literatură pedagogică.

Urmînd exemplul muncitorilor din întreprinderi, lucrătorii editurii luptă cu entuziasm pentru realizarea de economii peste plan. Astfel, prin reducerea cheltuielilor de producție, numai în trimestrul I al acestui an colectivul editurii a dat 1.500.000 lei beneficiu peste plan și a realizat pînă în prezent economii în valoare de 77.000 lei.

Primind din timp programele și manualele necesare, școlile din patria noastră vor începe noul an școlar din prima zi în condiții bune.

C. MINCA

Cum trebuie pregătiți viitorii muncitori, care trebuie să fie colaborarea între școală și întreprindere pentru ca schimbul de mîine al constructorilor socialismului din țara noastră să răspundă cerințelor tehnicii celei mai înaintate, cerințelor terminării în linii mari și trecerii la desăvîrșirea construcției socialiste în patria noastră? Cum fac față tinerii absolvenți ai școlilor profesionale sarcinilor producției complexe?

Aceste probleme au fost discutate pe larg la consfătuirea organizată recent de „Gazeta Învățămîntului” în colaborare cu Cabinetul metodic pentru învățămîntul profesional și tehnic din București, consfătuire la care au participat, pe lîngă cadre didactice, numeroși tineri muncitori absolvenți ai școlilor profesionale, precum și ingineri și tehnicieni cu funcții de răspundere din marile fabrici și uzine metalurgice ale Capitalei.

Analiza temeinică și propunerile judicioase făcute în cadrul consfătuirii au ogîndit preocuparea oamenilor producției de a contribui, alături de pedagogi, la ridicarea nivelului de pregătire al ucenicilor și elevilor din școlile profesionale și tehnice, astfel încît, în viitoarea lor muncă, aceștia să fie în stare să răspundă sarcinilor care vor reveni industriei noastre în cadrul marelui plan de perspectivă pe care-l va adopta cel de al III-lea Congres al Partidului Muncitoresc Român.

Printre primii a luat cuvîntul la consfătuirea noastră frezorul matrițer Vasile Ichim, muncitor la uzinele „Gr. Preoteasa”, absolvent din promoția anului trecut a școlii profesionale de pe lîngă această uzină. El a arătat cum l-au ajutat cunoștințele și deprinderile practice acumulate în școală să facă față cu succes, încă de la început, sarcinilor din producție. „În meseria pe care o practic, a arătat Vasile Ichim, trebuie să execut piese complicate, scule de extremă finete cu secțiuni oblice. Majoritatea acestora se execută cu dispozitive speciale montate pe mașini. Naș fi putut să le lucrez cum trebuie fără îndrumările instructorului pe lîngă care am fost repartizat în ultima perioadă a practicii. Înainte de a intra în producție. El mi-a arătat care este precizia de lucru a mașinii, care sînt caracteristicile pieselor ce le aveam de executat. Apoi, cu multă încredere, mi-a dat să fac lucrări de înaltă tehnicitate. Astfel au fost ajutați și mulți alți colegi ai mei. Rezultatul? Tineri ca Ioan Buceiu, matrițer inovator, Gheorghe Nicolae, Elena Rădulescu se numără printre fruntașii în muncă, apreciați de întreg colectivul uzinei.

Perfecționarea proceselor tehnologice, automatizarea ne cer însă să studiem continuu. De aceea cei mai mulți dintre noi urmează cursurile școlii medii serale sau cursurile de minim tehnic organizate în secție. Aici aprofundăm calculele de geometrie în spațiu și de trigonometrie, care intervin aproape în fiecare ansamblu și subsansamblu pe care trebuie să-l executăm. Cunoștințele studiate în școala profesională constituie o bază temeinică pentru însușirea noilor cunoștințe, iar ajutorul tovarășului inginer Gheorghe Voinarovski, cu care am studiat tehnologia meseriei și care acum ne îndrumă în producție, ne ajută să ne descurcăm și în cele mai complicate probleme.

Pentru îmbunătățirea calificării viitorilor frezori matrițeri aș propune să se acorde o și mai mare atenție studierii schemelor cinematice ale tuturor mașinilor, pieselor helicoidale de cea mai modernă construcție și calculelor de transformare folosite în diferite măsurători”.

Mecanicul Galention Vlase, de la uzinele „Semănătoarea” care a absolvit școala profesională în anul 1958, a subliniat că factorul principal în pregătirea temeinică a tinerilor muncitori îl constituie interesul acestora pentru muncă. Aici joacă un rol deosebit educarea fiecărui tînr în spiritul dragostei față

de muncă și crearea unor condiții cât mai bune de practică în secțiile întreprinderilor.

„Ultima perioadă de activitate, înainte de absolvirea școlii nu este încă, după părerea mea, organizată în cele mai bune condiții — a spus tovarășul Vlase. Majoritatea ucenicilor, chiar cei care dau rezultate bune în producție, sînt încă prea mult „dădăciți”. Din această cauză simțul de răspundere al tinerilor nu este întotdeauna la nivelul sarcinilor pe care le vor primi ca muncitori calificați. Imi amintesc de perioada cînd, după trecerea examenului de calificare, am fost repartizat în producție. Erau aceleași mașini, dar alături de noi nu mai stătea un instructor care să ne îndrume la fiecare pas. Desigur maestrul-șef de secție ne acorda o atenție specială, dar nu se putea ocupa numai de noi. Timp de cîteva luni am lucrat cu oarecare nesiguranță. Perioadă firească de acomodare cu activitatea de muncitor calificat — spun unii. Eu cred însă că, dacă în ultimele luni înainte de absolvire ucenicii ar primi mașini și ar lucra în aceleași condiții ca muncitorii calificați, această perioadă de „acomodare” care aduce neajunsuri atât tinerilor cit și întreprinderilor, ar putea fi eliminată”.

— Am găsit înțelegere și interes din partea conducerii școlii și a profesorilor noștri chiar și după absolvire — continuă tov. Vlase.

„Desigur, faptul că am fost pregătiți temeinic ne-a asigurat toate condițiile pentru a face față muncii în producție. Dar încrederea ca muncitori calificați, condițiile specifice noului loc de muncă, ridică probleme în rezolvarea cărora ajutorul școlii este deosebit de eficace. Pe de altă parte urmărirea de către conducerile și pedagogii școlilor a muncii pe care o desfășoară în producție absolvenții, relevarea anumitor slăbiciuni în pregătirea acestora contribuie la îmbunătățirea continuă a calificării profesionale a viitorilor muncitori”.

Această părere a fost susținută și de maestrul-strungar Gheorghe Marin, absolvent al Școlii profesionale din anul 1954, care lucrează tot la uzinele „Semănătoarea”.

— Eu mi-am petrecut anii de ucenicie în două școli — povestește tovarășul Gheorghe Marin. Doi ani am învățat la Școala profesională a uzinelor „Semănătoarea”, iar ultimul an la școala care funcționa pe lângă fabrica „Armătura”. Am avut ocazia să cunosc îndeaproape ce au de-

(Continuare în pag. 4).

De curind s-a deschis, pe lângă Institutul de științe pedagogice, Biblioteca centrală pedagogică. Biblioteca posedă un fond de peste 120.000 volume — cărți și periodice românești și străine — din domeniul științelor pedagogice și al disciplinelor care se predau în învățămînt.

Învățătorii și profesorii pot studia în sălile de lectură ale bibliotecii și de asemenea au posibilitatea să împrumute acasă materialul necesar activității lor didactice, științifice și educative. În cadrul bibliotecii funcționează și un serviciu de documentare și bibliografie.

În clișeu: un colț al bibliotecii.

Pentru ridicarea nivelului muncii de cercetare pedagogică

Într-o recentă ședință de lucru, Colegiul Departamentului școlilor din Ministerul Învățămîntului și Culturii a analizat activitatea Institutului de științe pedagogice. Analiza s-a ocupat îndeosebi de orientarea planurilor științifice ale institutului, de metodele folosite în munca de cercetare, de calitatea lucrărilor și a materialelor elaborate de institut, cât și de felul cum acesta exercită îndrumarea și conducerea științifică a cercetătorilor și colaboratorilor săi. Pe baza constatrilor și a concluziilor rezultate din discuțiile asupra activității institutului, Colegiul Departamentului școlilor a făcut o serie de recomandări privind principalele direcții spre care trebuie îndreptată munca de cercetare pedagogică a acestuia pe viitor.

Creat pe baza sarcinilor trasate prin Hotărîrea C.C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri din 16 august 1951, cu scopul de a studia problemele esențiale ale pedagogiei în strînsă legătură cu dezvoltarea actuală a învățămîntului din țara noastră, de a pune la dispoziția cadrelor didactice lucrări care să contribuie la orientarea lor teoretico-științifică și să le ajute în rezolvarea unor probleme de ordin nemijlocit practic, Institutul de științe pedagogice a obținut o serie de succese în rezolvarea acestor importante sarcini. În ultimii ani el a reușit să inițieze și să dezvolte o muncă pedagogică la noi în țară, să desfășoare propaganda pedagogiei științifice, să efectueze unele cercetări orientate îndeosebi spre generalizarea metodelor înaintate și să elaboreze o serie de lucrări de literatură pedagogică. Aceste lucrări

Pe drumul dezvoltării activității științifice

Analiza organizată de Colegiul Departamentului școlilor a arătat că munca de cercetare pedagogică din țara noastră se află pe un drum bun și se dezvoltă continuu. Preocupările Institutului de științe pedagogice în domeniul cercetării pedagogice, al fundamentării teoretice a experienței înaintate din școlile noastre și al generalizării acestei experiențe trebuie să capete însă o amploare și mai mare. În general planurile științifice ale institutului sînt just orientate, tematicile lor sînt bogate și complete și cuprind problemele cele mai importante ale pedagogiei. S-a apreciat însă că între conținutul planurilor și înlăptuirea lor trebuie să se realizeze o concordanță mai strînsă. În planurile științifice ale institutului au fost cuprinse adeseori prea multe probleme și s-a procedat la cercetarea frontală a acestora, lucru imposibil de realizat în bune condiții cu forțele existente. Pe lângă aceasta, în afară de problemele majore ale cercetării pedagogice au fost cuprinse în planuri și numeroase probleme se

reflectă nu numai munca cercetătorilor săi, ci și activitatea științifică și de prezentare a experienței proprii a unor cadre didactice din țara noastră.

Sesiunile științifice, ca și lectoratele pedagogice organizate, îndrumate și conduse de institut au constituit un mijloc eficace de atragere a cadrelor didactice în munca de cercetare științifică, de prezentare și de popularizare a experienței pedagogice. Cu prilejul sesiunilor și al lectoratelor pedagogice s-au prezentat numeroase lucrări și comunicări, unele dintre ele de un real folos cadrelor didactice. De asemenea, prin „Revista de pedagogie” a fost pus la îndemina cadrelor didactice un bogat material pedagogic și metodic. În același timp, Institutul de științe pedagogice a adus o contribuție precumpănitoare la elaborarea metodicilor și îndrumătoarelor metodice, antrenînd în acest scop mulți colaboratori și grupînd în jurul său forțele pedagogice din țară.

Prin dezbaterile organizate și prin unele materiale publicate, ca și prin cercetările efectuate, institutul a contribuit la clarificarea unor aspecte ale metodelor de cercetare și la formarea unui număr de cercetători merituoși, cu perspectivă. Poate fi consemnat ca pozitiv faptul că în ultimul timp institutul a trecut de la simpla constatare a fenomenelor pedagogice la o muncă mai activă de cercetare, la folosirea experimentului pedagogic, reușind să cuprindă în planurile sale de cercetare științifică un mare număr de probleme importante și de actualitate pentru ridicarea învățămîntului pe o treaptă calitativ superioară.

cundare, iar uneori, după cum s-a văzut, atenția cercetătorilor s-a concentrat asupra unor probleme deja rezolvate de pedagogia sovietică. A lipsit în același timp abordarea eșalonată, pe etape, a unor teme importante. Din această cauză unele chestiuni de bază sînt re-luate an de an în planurile institutului, fără să se ajungă la o clarificare satisfăcătoare a lor.

Faptul că unele probleme de bază ale învățămîntului au rămas în afara cercetării sau că nu au fost studiate mai profund se reflectă și în tematicile lucrărilor apărute sub îngrijirea institutului. Majoritatea lucrărilor și materialelor publicate de către cercetătorii institutului în „Revista de pedagogie”, de exemplu, o formează recenziile, cronicile, consultațiile etc. și mai puține sînt materialele cu un caracter de studiu sau de cercetare.

Colegiul Departamentului școlilor a subliniat necesitatea ca asemenea probleme centrale cum sînt: întărirea legăturii școlii cu viața, cu producția, educația prin muncă, educația patriotică, principiile de

bază ale metodelor de predare etc. să devină în activitatea institutului preocupări de durată și de largă perspectivă teoretică și practică, asupra cărora să se concentreze în primul rînd eforturile cercetătorilor și care să se concretizeze în studii și materiale aprofundate, bazate pe o serioasă cercetare. Pentru aceasta, munca de cercetare a institutului trebuie axată în jurul citorva probleme funda-

mentale, care să fie urmărite și rezolvate pe etape, pe baza unui plan de perspectivă și a unor planuri anuale, să se realizeze o mai strînsă colaborare cu forțele pedagogice competente din țară, cu catedrele de pedagogie de la institutele de învățămînt superior, cu Institutul de psihologie și cu Institutul de igienă, precum și o coordonare a planurilor de muncă științifică în acest domeniu.

Instrumentele de cercetare trebuie îmbogățite

O importanță deosebită în munca de cercetare o au metodele folosite, căile pe care se merge în abordarea problemelor, organizarea și desfășurarea cercetării, interpretarea datelor culese și formularea generalizată a rezultatelor. Apreciînd importanța acestei probleme conducerea institutului a luat o serie de măsuri pentru clarificarea și îndrumarea cercetătorilor asupra metodei de cercetare, organizînd discuții și consfățuiri pe această temă. Nu întotdeauna s-a realizat însă o deplină concordanță între tratarea teoretică a problemelor privitoare la metode și introducerea lor consecvent în practica cercetării. În munca sa de cercetare Institutul a folosit îndeosebi metoda observației (asistențele la lecții), a convorbirilor cu profesorii și elevii, a anchetelor, a studiului documentelor școlare etc. Aceasta a făcut ca unele dintre lucrările elaborate ca rezultat al cercetărilor să aibă mai mult un caracter descriptiv, să înfățișeze fapte și realizări și să se limiteze la darea de sfaturi și indicații, fără ca valabilitatea metodelor și procedeele de lucru prezentate să fie verificate în mod comparativ prin experiențe pedagogice sau să se aprofundeze conținutul problemelor. Pe de altă parte, metoda observației, practică pe scară largă de către cercetătorii institutului, a fost folosită uneori în mod nesistematic, fără urmărirea continuă a fenomenului pedagogic. Astfel, observarea activității elevilor în producție s-a realizat uneori sporadic, cu intermitențe și n-a urmărit obiective precis determinate și delimitate, s-a mărginit la simple vizite în ateliere și la impresiile culese cu prilejul acestor vizite, materialul faptic nu a fost protocolat pentru a constitui baza unor prelucrări ulterioare, iar generalizările n-au decurs dintr-un material faptic suficient de reprezentativ.

Colegiul Departamentului Școlilor a cerut institutului să-și îmbogățască instrumentele de cercetare, trecînd de la folosirea cu precădere a metodei observației la extinderea experimentelor pedagogice, prin care cercetătorul să intervină în mod activ în valorificarea teoretică a experienței școlii,

pornind de pe cele mai avansate poziții ale științei.

Este adevărat că institutul a făcut și face pași pe calea introducerii experimentului pedagogic în cercetările sale. În această privință este nevoie să se continue cu mai multă hotărîre. Pentru a da un ajutor concret, analiza s-a oprit asupra felului cum a fost organizat studiul experimental al calificării profesionale a elevilor de la Școala medie „Aurel Vlaicu” din București prin munca în Atelierele „Grivița Roșie”. Aici cercetarea a pornit, așa cum trebuia, de la ipoteza că îmbinarea învățămîntului cu munca în producție face posibilă însușirea de către elevi a cunoștințelor de cultură generală, lărgirea orizontului lor politehnic, dezvoltarea gândirii și formarea deprinderilor și priceperilor politehnice o dată cu însușirea unei profesii tehnice. Ea ar fi trebuit să urmărească toate aceste aspecte în strînsă lor unitate și interdependență. Dar după ce au fost elaborate programe experimentale și s-au luat o serie de măsuri administrative și organizatorice, cercetătorii institutului s-au mărginit la asistențe la lecții, la vizite sporadice în ateliere, așteptînd să vadă rezultatele experimentului abia la absolvirea școlii de către clasele de control. Astfel, experimentul a constatat dintr-o fază inițială de măsuri organizatorice și o fază finală de constatare a rezultatelor. Avem de-a face deci cu observarea și înregistrarea pasivă a modului de desfășurare a lucrărilor în anumite condiții organizatorice date, ceea ce creează pericolul unor concluzii greșite. Or, pentru ca experimentul să ducă la concluzii cit mai juste, este necesar să fie studiate cu toată atenția verigile intermediare ale procesului de cercetare, corelația internă dintre diferitele componente ale acestui proces și să se intervină activ în desfășurarea lui, aceasta constituind însăși esența cercetării.

Pe lângă utilizarea într-o măsură mai mare a experimentului pedagogic ca metodă de cercetare a fenomenelor pedagogice, Colegiul Departamentului școlilor a recomandat Institutului de științe pedagogice să extindă folosirea lui și în procesul de elaborare a metodicilor, care nu trebuie să se bazeze

numai pe observarea mijloacelor și procedeelelor întîlnite în practica predării cunoștințelor.

De asemenea, Colegiul a arătat necesitatea ca institutul să revadă și să îmbunătățească metoda muncii de cercetare științifică în toate verigile ei, să nu treacă la cercetarea unei probleme înainte de a cunoaște bine felul în care se pune și este rezolvată aceasta în stadiul actual de dezvoltare a științei pedagogice, să determine cu precizie problemele supuse studiului și scopul cercetării, să elaboreze dinainte metoda fiecărei cercetări.

Exigență în elaborarea lucrărilor

În legătură cu aceasta se pune cu tot mai multă necesitate problema temeiniciei documentării prealabile a cercetătorilor, a cărei lipsă s-a făcut uneori resimțită într-o serie de lucrări elaborate de institut. În unele dintre aceste lucrări cercetătorii s-au preocupat prea puțin de dezvoltarea și discutarea problemelor științifice de bază ale metodelor de predare, de dezvoltarea conținutului pedagogic și psihologic al experienței înaintate din școli.

Insuficienta documentare și exigența științifică a dus uneori chiar la elaborarea unor lucrări greșit orientate din punct de vedere ideologic-științific. În ședința Colegiului Departamentului școlilor au fost criticate asemenea lucrări care au fost acceptate de institut, deși erau slabe sau conțineau în unele cazuri greșeli și denaturări. Institutul are datoria să-și întărească vigilența revoluționară față de ceea ce este vechi în practica și teoria pedagogică, să sporească exigența științifică a cercetătorilor și colaboratorilor săi.

Este pozitiv faptul că Institutul de științe pedagogice grupează în jurul său forțele pedagogice din țară, că atrage în munca de cercetare un mare număr de colaboratori externi, îndemîndu-i să scrie și dîndu-le posibilitatea să-și publice lucrările. Cu toate acestea, unele dintre lucrările elaborate de colaboratori au un nivel de generalizare științifică scăzut și se limitează la o prezentare pur descriptivă a faptelor. Adeseori ele cuprind un material practic interesant, dar nu întotdeauna acest material este interpretat în lumina datelor actuale ale științei. (Așa este, de exemplu, cazul comunicării „Cum organizăm predarea lucrului manual la clasa a II-a”). Aceasta se datorează faptului că lipsește în asemenea cazuri o conducere științifică permanentă din partea institutului, că unii dintre cercetătorii acestuia analizează superficial lucrările prezentate de colaboratori și nu trag concluzii teoretice din aceste analize, limitîndu-se la operații pur redacționale, în loc să-și îndrumeze pe colaboratori în desfășurarea cercetării și să-i ajute să cunoască și să folosească în cercetările lor ultimele lucrări pedagogice.

Se impune ca, o dată cu orientarea activității sale cu precădere spre cercetarea pedagogică, cu folosirea într-o mai mare măsură a experimentului pedagogic, cu recrutarea, creșterea și formarea unor cadre de cercetători avînd o temeinică pregătire pedagogică și psihologică, cu o serioasă documentare a cercetătorilor și cu elaborarea în amănunt a metodicilor fiecărei cercetări, Institutul de științe pedagogice să strîngă și mai mult în jurul său forțele pedagogice din țară, să desfășoare o largă acțiune de conducere științifică a muncii colaboratorilor săi și să se ocupe de continua îndrumare și perfecționare a acestora.

Cadrelor didactice așteaptă din partea Institutului materiale valoroase care să ridice problemele esențiale în legătură cu procesul de însușire a cunoștințelor și de formare a priceperilor și deprinderilor, să explice de pe poziții juste procesele psihice prin care trece copilul în activitatea de învățare și corelația dintre acestea.

Prin aplicarea recomandărilor ce s-au făcut Institutului de științe pedagogice, prin îmbunătățirea metodelor de cercetare și prin orientarea cercetării cu precădere spre problemele actuale de bază ale școlii, cercetarea pedagogică din țara noastră se va putea ridica la un nivel superior, contribuind astfel în mod efectiv la îmbunătățirea generală a muncii instructiv-educative.

Preocupările școlii serale

Pentru profesorii din școlile serale, pregătirea încheierii anului școlar, ca de altfel întreaga lor muncă, are un caracter deosebit, ce decurge din însuși specificul acestor școli.

Profesorii de la secția serală a Școlii medii „Elena Sirbu” din București s-au gândit încă de la sfârșitul trimestrului al II-lea la măsurile care trebuie luate în vederea încheierii anului școlar cu bune rezultate. Una din aceste măsuri privește atragerea legăturilor cu întreprinderile în care muncesc elevii de la secția serală. Întreprinderile au organizat, împreună cu școala, ședințe de analiză a situației la învățatură a elevilor. Discuțiile purtate în aceste ședințe i-au mobilizat pe muncitorii-elevi, i-au făcut să înțeleagă mai bine îndatoririle care le revin acum, la sfârșitul anului școlar.

În mod deosebit s-au oprit profesorii, în cadrul legăturii lor cu întreprinderile, asupra pregătirii elevilor din clasa a XI-a, care vor intra în scurt timp în examenul de maturitate. Colaborând îndeaproape cu inginerii care conduc grupele de învățatură din întreprinderi pentru muncitorii-elevi din clasa a XI-a, profesorii le arată asupra căror probleme trebuie să stăruie mai mult, care sunt lacunele din cunoștințele elevilor și cum pot fi înlăturate acestea.

Diriginții au discutat cu cadrele de conducere din întreprinderi despre planificarea concediilor la care au dreptul muncitorii-elevi, propunând să li se acorde aceste concedii în săptămânile dinainte de încheierea cursurilor. Majoritatea muncitorilor obținând concedii de studii în această perioadă, în școală s-au putut organiza ore de meditații la care participă în special elevii cu o pregătire mai slabă.

În școală a avut loc, încă de la începutul trimestrului al III-lea, o constatare de producție în care s-au luat hotărâri privind intensificarea muncii în ultimul trimestru. Cu acest prilej s-au dat indicații privind organizarea recapitulării materiei și s-au recomandat unele procedee menite să înlesnească însușirea temeinică a cunoștințelor de către elevi. Bunăoară, s-a atras atenția asupra însemnătății pe care o are folosirea judicioasă a fixării cunoștințelor, arătându-se că aceasta nu trebuie să se realizeze numai la sfârșitul orei, ci poate avea loc chiar în timpul predării lecției. Atunci când a încheiat un capitol din lecție profesorul poate să-și interzică expunerea pentru a face cu elevii o recapitulare sumară a chestiunilor principale din capitolul respectiv. De asemenea, s-au prevăzut măsuri menite să vină în ajutorul candidaților la examenul de maturitate. Pentru aceștia s-au organizat meditații la care profesorii urmăresc nu numai sistematizarea cunoștințelor acumulate în acest an școlar, ci și

reînprospătarea cunoștințelor predate în anii anteriori.

Stînd de vorbă cu cîțiva profesori de la secția serală a Școlii medii „Elena Sirbu” am aflat câteva din problemele pe care le ridică pregătirea încheierii trimestrului la unele discipline și clase. Iată ce ne-au spus acești profesori.

Tov. Polixenia Ardeleanu (dirigința clasei a XI-a): Munca mea ca dirigință la clasa a XI-a este axată acum, în cea mai mare parte, pe pregătirea elevilor în vederea examenului de maturitate. În acest scop mi-am propus ca în cadrul unei ore de dirigință să le arăt elevilor cum să se pregătească, cum să-și folosească notițele cum să aprofundeze diferitele probleme. Am luat de asemenea legătura cu profesorii de diferite specialități, cu care am discutat posibilitatea alcătuirii unor scheme sintetice, pe capitole și probleme care să ajute elevilor să-și sistematizeze cunoștințele esențiale la fiecare disciplină.

De asemenea mă îngrijesc ca elevii să frecventeze cu cea mai mare regularitate lecțiile și le dau indicații în vederea organizării raționale a regimului lor de muncă.

Tov. Irina Paduraru (profesoară de chimie la clasele a VIII-a și a IX-a): Însușirea temeinică a teoriei atomo-moleculare, cunoașterea legilor chimiei și a problemelor ei de bază sînt chestiunile principale spre care îmi îndrept atenția în această etapă în munca mea cu muncitorii-elevi din clasa a VIII-a.

deoarece însușirea lor temeinică este o condiție indispensabilă pentru continuarea studierii chimiei în celelalte clase.

În clasa a IX-a stăruie asupra însușirii de către elevi a tabloului lui Mendeleev, deoarece acesta constituie baza tuturor lecțiilor de chimie predate în această clasă.

Sînt unii elevi în clasa a IX-a care din diferite motive nu și-au însușit o lecție sau alta. În ultimul timp am urmărit care sînt golurile din cunoștințele lor asupra cărora va trebui să insist în lecțiile de recapitulare. Pentru a avea o oglindă și mai completă a acestor goluri, am dat la lucrarea scrisă un subiect de sinteză, care, obligându-i pe elevi să folosească cunoștințele esențiale predate de-a lungul întregului an, mi-a arătat împede nivelul lor de pregătire. Pe această bază am putut planifica în condiții bune lecțiile recapitulative.

Tov. Dumitru Sulgerescu (profesor de matematică la clasele a VIII-a și a X-a): Principala mea preocupare în această perioadă a fost aceea de a vedea care sînt lipsurile din cunoștințele elevilor. Mi-am dat seama că, în general, elevii cunosc problemele de matematică din punct de vedere teoretic. Ei se descurcă însă mai greu cînd trebuie să trecem la anumite exerciții aplicative. Din această constatare am desprins necesitatea de a pune accent, în perioada recapitulării asupra înarmării lor cu deprinderea de a folosi cunoștințele teoretice în rezolvarea diferi-

telor exerciții. La clasa a VIII-a, de pildă, tratez acum capitolul „Construcții grafice”. În acest capitol nu sînt incluse cunoștințe noi. Lecțiile cer numai ca, pe baza teoremelor cunoscute, elevii să rezolve problemele noi. La clasa a X-a, unde predau „Identități și ecuații trigonometrice”, lucrurile se petrec la fel. Cam în același fel vor fi organizate și lecțiile de recapitulare.

Mă ocup acum de alcătuirea unor teme cu caracter de sinteză, care solicită folosirea de către elevi a cunoștințelor privind diferite discipline ale matematicii. De pildă, la clasa a X-a, elevii vor rezolva probleme de geometrie în spațiu folosind cunoștințe de trigonometrie și algebră.

Ca și în timpul anului, în această perioadă apelez la ceea ce știu elevii din munca lor practică în producție. De pildă, vorbind despre calculul vitezelor unghiulare mă voi referi la roțile dințate sau, discutînd despre construirea tangentelor la două cercuri exterioare, voi face referiri la curea de transmisie care leagă două roți.

După cum se vede, profesorii de la secția serală a școlii medii „Elena Sirbu” îi pregătesc cu seriozitate pe elevii lor pentru încheierea anului școlar, așa încît aceștia să stăpînească temeinic cunoștințele studiate în cursul anului, să poată aplica cu succes în practică aceste cunoștințe.

O. BUZESCU

Înainte de începerea lecției, o ultimă cercetare a materialului didactic

PENTRU VIITORII ELEVI AI CLASEI A V-a

Măsura luată recent de Ministerul Învățămîntului și Culturii, ca începînd din acest an școlar să nu se mai țină examen de absolvire a clasei a IV-a, înscrierea elevilor în clasa V-a făcîndu-se numai pe baza situației lor la învățatură, încheiată la sfârșitul anului școlar, reprezintă un pas înainte pe drumul desăvîrșirii generalizării învățămîntului nostru de 7 ani. Ea constituie un nou și puternic impuls în activitatea cadrelor didactice din școlile elementare.

Pregătirea viitorilor absolvenți ai clasei a IV-a pentru a pași în clasa a V-a cu cunoștințe temeinice, familiarizarea lor cu specificul predării cunoștințelor în clasele mai mari, asigurarea înscrierii lor în clasa a V-a sînt cîteva din problemele care îi preocupă în mod deosebit în această perioadă pe învățătorii școlilor din satele comunei Corbeanca, raionul Snagov.

Între învățătorii care predau la clasele a IV-a ale școlilor din satele Corbeanca, Petrești, Tamaș, Orac și Ostrat s-a statornicit o colaborare strînsă, menită să realizeze o cît mai bună pregătire a viitorilor absolvenți, care vor deveni în curînd elevi ai clasei a V-a de la Școala de 7 ani din Corbeanca. În timpul anului școlar acești învățători s-au întîlnit adesea în consfățuirii comune, discutînd împreună despre metoda predării anumitor teme din programele de aritmetică, gramatică, compunere, istorie, geografie, științele naturale etc. În același timp, a existat o colaborare strînsă între învățătorii claselor a IV-a și profesorii care predau la clasa a V-a. Între aceștia s-au purtat discuții despre formarea la elevi a deprinderilor de citire conștientă, despre momentul cînd trebuie explicate cuvintele noi dintr-un text, despre căile prin care se realizează înțelegerea de către elevi a legăturii dintre diferitele părți ale unei probleme, despre alcătuirea planului de rezolvare a problemelor. Tot pe această linie se înscriu discuțiile privind lacunele în cunoștințele elevilor clasei a V-a, care trebuie înlăturate încă din clasa a IV-a.

Acum, învățătorii claselor a IV-a au elaborat un plan comun de recapitulare a materiei, urmîrind să dea elevilor lor o privire de ansamblu asupra principalelor cunoștințe cu care ei trebuie să păsească în clasa a V-a. Învățătorii și-au propus de pildă să acorde o deosebită atenție, în cadrul recapitulării materiei, desăvîrșirii deprinderilor de citire conștientă, curentă și expresivă ale elevilor, precum și deprinderilor de scriere corectă. Analizînd împreună cu profesorul de matematică de la Școala de 7 ani din comuna Corbeanca ce cunoștințe din cadrul acestei discipline trebuie stăpînite cel mai temeinic, învățătorii claselor a IV-a au stabilit ca în cadrul recapitulării să insiste asupra înțelegerii de către toți elevii a dependenței dintre termenii și sumă, dintre descăzut, scăzător și diferență, dintre factor și produs, dintre deîmpărțit, împărțitor și cît. Ei vor rezolva cu elevii o serie de probleme practice care vor conține și cunoștințele elementare de geometrie ce se predau în

clasa a IV-a și care de asemenea le oferă posibilitatea fixării noțiunilor fundamentale de aritmetică.

Grijii de a pregăti cît mai bine pe fiecare elev din clasa a IV-a pentru trecerea în clasa a V-a îi este subordonată și activitatea educativă, precum și munca de părinții. În școli au fost amenajate panouri la care sînt popularizați copiii cei mai harnici, cei mai disciplinați. Profesorii care predau la clasa a V-a vin adesea în mijlocul viitorilor lor elevi, le vorbesc despre aspectele noi care vor apărea în activitatea lor o dată cu pășirea în clasa a V-a.

Învățătorii de la clasele a IV-a din satele comunei Corbeanca se întîlnesc adesea cu părinții elevilor lor, pentru a le arăta că și ei au datoria să-și pregătească copiii în vederea intrării în clasa a V-a la școala din comună. Încă din anul trecut aici s-a realizat cuprinderea în clasa a V-a a tuturor absolvenților clasei a IV-a. Acest fapt se datorește atât activității bine organizate pe care au desfășurat-o școlile, cît și creșterii nivelului de conștiință al țăranilor muncitori care, fiind aproape în totalitate încadrați în sectorul socialist al agriculturii, înțeleg bine foloasele învățaturii, datorită lor de a-și trimite copiii la școală.

În această perioadă, cînd nu ne mai despart decît cîteva săptămîni de încheierea anului școlar, acțiunile comune ale învățătorilor care predau la clasa a IV-a și ale profesorilor care predau la clasa a V-a ar trebui extinse, realizîndu-se în mai mare măsură interesistențele la lecții. Aceasta ar da profesorilor prilejul să-și cunoască mai bine viitorii elevi, iar învățătorilor posibilitatea să vadă mai limpede ce cerințe se pun în fața acestora. De asemenea, ar fi bine ca în vacanță să se organizeze cu elevii din diferitele sate ale comunei, care în curînd vor fi colegii, activități comune — excursii, concursuri pe diferite teme etc.

Întreaga activitate de pregătire a elevilor pentru a intra în clasa a V-a trebuie axată acum pe dezvoltarea dragostei lor față de învățatură, a interesului față de cunoștințele ce se predau în școală, pe lămurirea lor asupra faptului că numai învățînd pot deveni cu adevărat folositori societății.

F. DIAC

Măsuri concrete

În vederea încheierii cu cît mai bune rezultate a anului școlar, secția de învățămînt și cultură a regiunii Galați a elaborat, pe baza analizei rezultatelor obținute în școli în primele două trimestre, un plan de acțiuni concrete.

Pentru pregătirea temeinică a elevilor din clasele a VII-a și a XI-a în vederea examenelor, li s-au dat profesorilor indicații amănunțite privind recapitularea și sintetizarea materiei predate în acest an și în anii precedenți, precum și la planificarea judicioasă și la conținutul orelor de consultații.

Constatîndu-se, în urma inspecțiilor pe teren, că materiile la care nu se dau examene sînt neglijate în unele școli de către profesori și în consecință și de către elevi, secția de învățămînt a cerut directorilor să asiste în această perioadă și la lecțiile din cadrul acestor materii. De asemenea, observînd că unii profesori de matematică nu rezolvă cu elevii decît problemele incluse în manual, inspecții le-au recomandat să folosească și probleme și exerciții cu date luate din viața economică a regiunii.

În planul secției sînt prevăzute și o serie de măsuri pentru organizarea practicii în producție a elevilor de la sfârșitul anului școlar, ca și pentru organizarea excursiilor și a taberelor.

În preocupările secției se află, totodată, problema orientării profesionale a elevilor spre acele ramuri ale producției care prezintă cea mai mare importanță pentru economia regiunii. Școlile de 7 ani au fost îndrumate să-și trîmă absolvenții spre școli profesionale, agricole, de meserii, iar școlile medii spre întreprinderile regiunii, ca și spre Institutul tehnic. De asemenea, o parte din tinerii absolvenți sînt orientați spre școlile și instituturile pedagogice.

Îndrumarea și controlul activității școlilor de către secția de învățămînt și cultură a regiunii s-au intensificat mult în această perioadă.

Munca stăruitoare desfășurată de inspectorii secției, de directorii școlilor și de cadrele didactice este o chezie sigură a încheierii cu succes a anului școlar.

Muncitorii-elevi ai secției serale de pe lângă Școala medie nr. 1 din Medias la o oră de laborator.

Preocupările școlii serale

Pentru profesorii din școlile serale, pregătirea încheierii anului școlar, ca de altfel întreaga lor muncă, are un caracter deosebit, ce decurge din însuși specificul acestor școli.

Profesorii de la secția serală a Școlii medii „Elena Sirbu” din București s-au gândit încă de la sfârșitul trimestrului al II-lea la măsurile care trebuie luate în vederea încheierii anului școlar cu bune rezultate. Una din aceste măsuri privește stringerea legăturilor cu întreprinderile în care muncesc elevii de la secția serală. Întreprinderile au organizat, împreună cu școala, ședințe de analiză a situației la învățatură a elevilor. Discuțiile purtate în aceste ședințe i-au mobilizat pe muncitorii-elevi, i-au făcut să înțeleagă mai bine îndatoririle care le revin acum, la sfârșitul anului școlar.

În mod deosebit s-au oprit profesorii, în cadrul legăturii lor cu întreprinderile, asupra pregătirii elevilor din clasa a XI-a, care vor intra în scurt timp în examenul de maturitate. Colaborând îndeaproape cu inginerii care conduc grupele de învățatură din întreprinderi pentru muncitorii-elevi din clasa a XI-a, profesorii le arată asupra căror probleme trebuie să stăruie mai mult, care sînt lacunele din cunoștințele elevilor și cum pot fi înlăturate acestea.

Diriginții au discutat cu cadrele de conducere din întreprinderi despre planificarea concediilor la care au dreptul muncitorii-elevi, propunând să li se acorde aceste concedii în săptămânile dinainte de încheierea cursurilor. Majoritatea muncitorilor obținând concedii de studii în această perioadă, în școală s-au putut organiza ore de meditații la care participă în special elevii cu o pregătire mai slabă.

În școală a avut loc, încă de la începutul trimestrului al III-lea, o consfătuire de producție în care s-au luat hotărâri privind intensificarea muncii în ultimul trimestru. Cu acest prilej s-au dat indicații privind organizarea recapitulării materiei și s-au recomandat unele procedee menite să înlesnească însușirea temeinică a cunoștințelor de către elevi. Bunăoară, s-a atras atenția asupra însemnătății pe care o are folosirea judicioasă a fixării cunoștințelor, arătându-se că aceasta nu trebuie să se realizeze numai la sfârșitul orei, ci poate avea loc chiar în timpul predării lecției. Atunci cînd a încheiat un capitol din lecție profesorul poate să-și întrerupă expunerea pentru a face cu elevii o recapitulare sumară a chestiunilor principale din capitolul respectiv. De asemenea, s-au prevăzut măsuri menite să vină în ajutorul candidaților la examenul de maturitate. Pentru aceștia s-au organizat meditații la care profesorii urmăresc nu numai sistematizarea cunoștințelor acumulate în acest an școlar, ci și

reimprospătarea cunoștințelor preluate în anii anteriori.

Stînd de vorbă cu cîțiva profesori de la secția serală a Școlii medii „Elena Sirbu” am aflat cîteva din problemele pe care le ridică pregătirea încheierii trimestrului la unele discipline și clase. Iată ce ne-au spus acești profesori.

Tov. Polixenia Ardeleanu (dirigința clasei a XI-a): Munca mea ca dirigință la clasa a XI-a este axată acum, în cea mai mare parte, pe pregătirea elevilor în vederea examenului de maturitate. În acest scop mi-am propus ca în cadrul unei ore de diriginție să le arăt elevilor cum să se pregătească, cum să-și folosească notițele cum să aprofundeze diferitele probleme. Am luat de asemenea legătura cu profesorii de diferite specialități, cu care am discutat posibilitatea alcătuirii unor scheme sintetice, pe capitole și probleme care să ajute elevilor să-și sistematizeze cunoștințele esențiale la fiecare disciplină.

De asemenea mă îngrijesc ca elevii să frecventeze cu cea mai mare regularitate lecțiile și le dau indicații în vederea organizării raționale a regimului lor de muncă.

Tov. Irina Pașuraru (profesoară de chimie la clasele a VIII-a și a IX-a): Însușirea temeinică a teoriei atomo-moleculare, cunoașterea legilor chimiei și a problemelor ei de bază sînt chestiunile principale spre care îmi îndrept atenția în această etapă în munca mea cu muncitorii-elevi din clasa a VIII-a,

deoarece însușirea lor temeinică este o condiție indispensabilă pentru continuarea studierii chimiei în celelalte clase.

În clasa a IX-a stăruie asupra însușirii de către elevi a tabloului lui Mendeleev, deoarece acesta constituie baza tuturor lecțiilor de chimie preluate în această clasă.

Sînt unii elevi în clasa a IX-a care din diferite motive nu și-au însușit o lecție sau alta. În ultimul timp am urmărit care sînt golurile din cunoștințele lor asupra cărora va trebui să insist în lecțiile de recapitulare. Pentru a avea o oglindă și mai completă a acestor goluri, am dat la lucrarea scrisă un subiect de sinteză, care, obligîndu-i pe elevi să folosească cunoștințele esențiale preluate de-a lungul întregului an, mi-a arătat împede nivelul lor de pregătire. Pe această bază am putut planifica în condiții bune lecțiile recapitulative.

Tov. Dumitru Sulgerescu (profesor de matematică la clasele a VIII-a și a X-a): Principala mea preocupare în această perioadă a fost aceea de a vedea care sînt lipsurile din cunoștințele elevilor. Mi-am dat seama că, în general, elevii cunosc problemele de matematică din punct de vedere teoretic. Ei se descurcă însă mai greu cînd trebuie să trecem la anumite exerciții aplicative. Din această constatare am desprins necesitatea de a pune accent, în perioada recapitulării asupra înarmării lor cu deprinderea de a folosi cunoștințele teoretice în rezolvarea diferi-

telor exerciții. La clasa a VIII-a, de pildă, tratez acum capitolul „Construcții grafice”. În acest capitol nu sînt incluse cunoștințe noi. Lecțiile cer numai ca, pe baza teoremelor cunoscute, elevii să rezolve problemele noi. La clasa a X-a, unde predau „Identități și ecuații trigonometrice”, lucrurile se petrec la fel. Cam în același fel vor fi organizate și lecțiile de recapitulare.

Mă ocup acum de alcătuirea unor teme cu caracter de sinteză, care solicite folosirea de către elevi a cunoștințelor privind diferite discipline ale matematicii. De pildă, la clasa a X-a, elevii vor rezolva probleme de geometrie în spațiu folosind cunoștințe de trigonometrie și algebră.

Ca și în timpul anului, în această perioadă apelez la ceea ce știu elevii din munca lor practică în producție. De pildă, vorbind despre calculul vitezelor unghiulare mă voi referi la roțile dințate sau, discutînd despre construirea tangențelor la două cercuri exterioare, voi face referiri la cureaua de transmisie care leagă două roți.

După cum se vede, profesorii de la secția serală a școlii medii „Elena Sirbu” îi pregătesc cu seriozitate pe elevii lor pentru încheierea anului școlar, așa încît aceștia să stăpînească temeinic cunoștințele studiate în cursul anului, să poată aplica cu succes în practică aceste cunoștințe.

O. BUZESCU

Înainte de începerea lecției, o ultimă cercetare a materialului didactic

Măsuri concrete

În vederea încheierii cu cât mai bune rezultate a anului școlar, secția de învățămînt și cultură a regiunii Galați a elaborat, pe baza analizei rezultatelor obținute în școli în primele două trimestre, un plan de acțiuni concrete.

Pentru pregătirea temeinică a elevilor din clasele a VII-a și a XI-a în vederea examenelor, li s-au dat profesorilor indicații amănunțite privind recapitularea și sintetizarea materiei preluate în acest an și în anii precedenți, precum și la planificarea judicioasă și la conținutul orelor de consultații.

Constatîndu-se, în urma inspecțiilor pe teren, că materiile la care nu se dau examene sînt neglijate în unele școli de către profesori și în consecință și de către elevi, secția de învățămînt a cerut directorilor să asiste în această perioadă și la lecțiile din cadrul acestor materii. De asemenea, observînd că unii profesori de matematică nu rezolvă cu elevii decît problemele incluse în manual, instructorii le-au recomandat să folosească și probleme și exerciții cu date luate din viața economică a regiunii.

În planul secției sînt prevăzute și o serie de măsuri pentru organizarea practicii în producție a elevilor de la sfârșitul anului școlar, ca și pentru organizarea excursiilor și a taberelor.

În preocupările secției se află, totodată, problema orientării profesionale a elevilor spre acele ramuri ale producției care prezintă cea mai mare importanță pentru economia regiunii. Școlile de 7 ani au fost îndrumate să-și trimită absolvenții spre școli profesionale, agricole, de meserii, iar școlile medii spre întreprinderile regiunii, ca și spre Institutul tehnic. De asemenea, o parte din tinerii absolvenți sînt orientați spre școlile și instituturile pedagogice.

Îndrumarea și controlul activității școlilor de către secția de învățămînt și cultură a regiunii s-au intensificat mult în această perioadă.

Munca stăruitoare desfășurată de inspectorii secției, de directorii școlilor și de cadrele didactice este o chează sigură a încheierii cu succes a anului școlar.

F. DIAC

PENTRU VIITORII ELEVI AI CLASEI A V-a

Măsura luată recent de Ministerul Învățămîntului și Culturii, ca începînd din acest an școlar să nu se mai țină examen de absolvire a clasei a IV-a, înscrierea elevilor în clasa V-a făcîndu-se numai pe baza situației lor la învățatură, încheială la sfârșitul anului școlar, reprezintă un pas înainte pe drumul desăvîșirii generalizării învățămîntului nostru de 7 ani. Ea constituie un nou și puternic imbold în acțiivitatea cadrelor didactice din școlile elementare.

Pregătirea viitorilor absolvenți ai clasei a IV-a pentru a păși în clasa a V-a cu cunoștințe temeinice, familiarizarea lor cu specificul predării cunoștințelor în clasele mai mari, asigurarea înscrierii lor în clasa a V-a sînt cîteva din problemele care îi preocupă în mod deosebit în această perioadă pe învățătorii școlilor din satele comunei Corbeanca, raionul Snagov.

Între învățătorii care predau la clasele a IV-a ale școlilor din satele Corbeanca, Petrești, Tamaș, Orac și Ostrat s-a statornicit o colaborare strînsă, menită să realizeze o cît mai bună pregătire a viitorilor absolvenți, care vor deveni în curînd elevi ai clasei a V-a de la Școala de 7 ani din Corbeanca. În timpul anului școlar acești învățători s-au întîlnit adesea în consfătuiri comune, discutînd împreună despre metodică predării anumitor teme din programele de aritmetică, gramatică, compunere, istorie, geografie, științele naturale etc. În același timp, a existat o colaborare strînsă între învățătorii claselor a IV-a și profesorii care predau la clasa a V-a. Între aceștia s-au purtat discuții despre formarea la elevi a deprinderilor de citire conștientă, despre momentul cînd trebuie explicate cuvintele noi dintr-un text, despre căile prin care se realizează înțelegerea de către elevi a legăturii dintre diferitele mărimi ale unei probleme, despre alcătuirea planului de rezolvare a problemelor. Tot pe această linie se înscriu discuțiile privind lacunele în cunoștințele elevilor clasei a V-a, care trebuie înlăturate încă din clasa a IV-a.

Acum, învățătorii claselor a IV-a au elaborat un plan comun de recapitulare a materiei, urmîrind să dea elevilor lor o privire de ansamblu asupra principalelor cunoștințe cu care ei trebuie să pășească în clasa a V-a. Învățătorii și-au propus de pildă să acorde o deosebită atenție, în cadrul recapitulării materiei, desăvîșirii deprinderilor de citire conștientă, curență și expresivă ale elevilor, precum și deprinderilor de scriere corectă. Analizînd împreună cu profesorul de matematică de la Școala de 7 ani din comuna Corbeanca ce cunoștințe din cadrul acestei discipline trebuie stăpînite cel mai temeinic, învățătorii claselor a IV-a au stabilit ca în cadrul recapitulării să insiste asupra înțelegerii de către toți elevii a dependenței dintre termeni și sumă, dintre descăzut, scăzător și diferență, dintre factor și produs, dintre deîmpărțit, împărțitor și cît. Ei vor rezolva cu elevii o serie de probleme practice care vor conține și cunoștințele elementare de geometrie ce se predau în

clasa a IV-a și care de asemenea le oferă posibilitatea fixării noțiunilor fundamentale de aritmetică.

Grijii de a pregăti cît mai bine pe fiecare elev din clasa a IV-a pentru trecerea în clasa a V-a îi este subordonată și activitatea educativă, precum și munca cu părinții. În școli au fost amenajate panouri la care sînt popularizați copiii cei mai harnici, cei mai disciplinați. Profesorii care predau la clasa a V-a vin adesea în mijlocul viitorilor lor elevi, le vorbesc despre aspectele noi care vor apare în activitatea lor o dată cu pășirea în clasa a V-a.

Învățătorii de la clasele a IV-a din satele comunei Corbeanca se întîlnesc adesea cu părinții elevilor lor, pentru a le arăta că și ei au datoria să-și pregătească copiii în vederea intrării în clasa a V-a la școala din comună. Încă din anul trecut aici s-a realizat deprinderea în clasa a V-a a tuturor absolvenților clasei a IV-a. Acest fapt se datorește atît activității bine organizate pe care au desfășurat-o școlile, cît și creșterii nivelului de conștiință al țăranilor muncitori care, fiind aproape în totalitate încadrați în sectorul socialist al agriculturii, înțeleg bine foloasele învățaturii, datorită lor de a-și trimite copiii la școală.

În această perioadă, cînd nu ne mai despart decît cîteva săptămîni de încheierea anului școlar, acțiunile comune ale învățătorilor care predau la clasa a IV-a și ale profesorilor care predau la clasa a V-a ar trebui extinse, realizîndu-se în mai mare măsură interesanțele la lecții. Aceasta ar da profesorilor prilejul să-și cunoască mai bine viitorii elevi, iar învățătorilor posibilitatea să vadă mai limpede ce cerințe se pun în fața acestora. De asemenea, ar fi bine ca în vacanță să se organizeze cu elevii din diferitele sate ale comunei, care în curînd vor fi colegi activități comune — excursii, concursuri pe diferite teme etc.

Întreaga activitate de pregătire a elevilor pentru a intra în clasa a V-a trebuie axată acum pe dezvoltarea dragostei lor față de învățatură, a interesului față de cunoștințele ce se predau în școală, pe lămurirea lor asupra faptului că numai învățînd pot deveni cu adevărat fideișii societății.

Muncitorii-elevi ai secției serale de pe lângă Școala medie nr. 1 din Medias la o oră de laborator.

In „atelierul” lor, copiii de la grădinița nr. 21 din orașul Brăila construiesc mobile pentru casa păpușii.

Jocuri pentru preșcolari

În dorința de a îmbunătăți conținutul muncii cu copiii preșcolari numeroase educatoare din Capitală se preocupă să organizeze pentru ei jocuri accesibile vârstei și posibilităților lor, menite să le formeze noțiuni și, în același timp, să le dezvolte interesul pentru muncă, perseverența, atenția, observația, gustul estetic.

Unul dintre aceste jocuri, de exemplu, intitulat „Constructorii”, le dă copiilor prilejul să construiască un cartier în miniatură, după modelul cartierelor noi de locuințe ce se înalță pe întreg cuprinsul țării. Din cutii goale de chibrituri, îmbrăcate pe fețele laterale în hirtie colorată și cu aplicații reprezentând ferestre și balcoane, copiii pregătesc „apartamente”. Cu aceste materiale „prefabricate”, alese pe dimensiuni și culori, copiii ridică clădiri cu mai multe etaje.

Un joc interesant și instructiv este și acela intitulat „Au sosit uneltele”. Acest joc se organizează astfel: educatoarea desenează cîte patru sau cinci unelte specifice unor anumite meserii, fiecare pe cartonașe de 12 cm lungime și de 8 cm lățime. Desenele se păstrează într-o cutie numită „lada cu

unelte”. Grupați pe „meserii” = „roitori, cismari, timplari etc. — copiii primesc uneltele, care sînt strigate și arătate de unul dintre ei — „magazinerul”. La început, rolul acestuia este îndeplinit de educatoarea, care caută să descrie cît mai sugestiv fiecare unelaltă.

Foarte mult îi atrage pe copii jocul „Pușculița pădurii”, care constă în adunarea de semințe și fructe. În desele lor plimbări și excursii prin grădini, parcuri, păduri, copiii adună fructe și semințe de arbori și arbuști, pe care le pun în cutioare numite de ei „pușculițele pădurii”. Pușculițele pline sînt date apoi organelor silvice. Jocul acesta îi ajută pe copii să cunoască mai temeinic natura și totodată le dă prilejul să îndeplinească o acțiune de folos obștec.

Și educatoarele din raionul Sibiu se preocupă mult de folosirea jocurilor în activitatea cu copiii preșcolari. Ele organizează jocuri cum sînt „Căsuța pășărelelor”, „În ce poveste m-ați cunoscut?” etc., care contribuie la consolidarea reprezentărilor spațiale ale copiilor, la dezvoltarea memoriei, la îmbogățirea cunoștințelor.

Practica social-productivă a elevilor

După cum se știe, într-o serie de școli practica social-productivă în producție a elevilor din clasele IX-X a fost organizată în luna aprilie. S-a procedat astfel pentru ca, pe de o parte, să nu se aglomereze întreprinderile în perioada de vară, iar pe de altă parte pentru a se putea culege din vreme unele învățăminte utile cu privire la organizarea activității elevilor în producție, cu atât mai mult cu cît în acest an școlar au fost introduse pentru prima oară discipline practice noi, cum sînt studiul mașinilor și al automobilului.

Printre școlile care au organizat practica în producție a elevilor în luna aprilie s-a numărat și școala noastră. Astfel, elevii claselor a IX-a au fost repartizați pentru practică la întreprinderile „Steaua Roșie” și „Ascensorul”, unde au efectuat lucrări legate de construcția și funcționarea mașinilor-unelte, iar elevii claselor a X-a la întreprinderea I.R.A.—6, unde au urmărit întreg procesul care privește repararea automobilelor.

Practica social-productivă s-a dovedit a fi de un real folos pentru elevii noștri. Ei și-au îmbogățit cunoștințele tehnice căpătate în școală la lecțiile despre mașini-unelte și despre automobil, au căpătat deprinderi de muncă utilă, legate de studiul acestor discipline. Elevii claselor a X-a, bunăoară, au studiat în primele două trimestre în laboratorul de auto al școlii, sub conducerea unui inginer, construcția și funcționarea automobilului. Ei au cunoscut toate elementele automobilului, au demonstrat motorul acestuia pentru a-i cunoaște părțile fixe și mobile, șasiul sistemele de transmisie, de ambreiaj, cutia de viteze, transmisia cardanică etc. Elevii au avut astfel prilejul să studieze fiecare piesă în parte, să înțeleagă locul pe care acestea îl ocupă în construcția automobilului și importanța lor. Fiecare sistem a fost studiat atât în ceea ce privește construcția cît și funcționarea sa. Dar chiar în aceste condiții studiul funcționării automobilului a avut un caracter mai mult teoretic. Practica efectuată în luna aprilie a oferit elevilor posibilitatea de a-și clarifica problemele rămase neînțelese la lecțiile din timpul anului. La întreprinderea I.R.A.—6 elevii au văzut cum funcționează motorul unui automobil, cutia de viteze, transmisia cardanică, diferențialul etc., au înțeles mai bine „fiziologia” automobilului.

La lecțiile de auto din timpul anului li s-a vorbit elevilor despre defecțiunile ce pot surveni în funcționarea diferitelor sisteme incluse în construcția automobilului și li s-a arătat cum pot fi înlăturate acestea. În timpul practicii, alături de muncitori și sub îndrumarea lor, elevii au participat activ la defectarea și înlăturarea unor defecțiuni de funcționare, la repararea unor piese deteriorate. Ei au efectuat operații ca alezarea bușelor de bielă, a scaunelor de supape la motoarele cu benzină, rectificarea supapelor, confecționarea de șuruburi ș.a. Aceste lucrări le-au dat elevilor și posibilitatea de a adînci cunoștințele

privitoare la prelucrarea metalelor la diferite mașini-unelte cum sînt strungul, mașina de frezat etc.

O preocupare deosebită a constituit-o pentru noi în timpul practicii legarea activității desfășurate de elevi în producție de cunoștințele căpătate de ei la lecțiile de fizică, chimie, desen. Astfel, li s-au reamintit cunoștințele variate de fizică în legătură cu lucrul mecanic, cu randamentul, cu mișcarea de rotație, cu viteza unghiulară etc. Elevii au înțeles mai bine, participînd la operațiile efectuate de muncitori, ce importanță are executarea cu precizie a pieselor la dimensiunile cerute, care este importanța în practică a calculului erorilor, a desenului tehnic etc. De asemenea, cu prilejul studierii motoarelor Diesel au făcut legătura cu cele învățate de ei despre sistemul de autoaprindere al acestor motoare, atunci cînd au cercetat cum funcționează cutia de viteze și-au reamintit cunoștințele despre schimbarea mărîmii unui cuplu prin angrenarea mai multor pinioane de raze diferite, în legătură cu sistemul de ambreiaj au revenit asupra cunoștințelor despre frecare etc.

Practica în producție a elevilor ne-a dat prilejul să verificăm unele observații pe care le-am făcut în timpul anului în legătură cu programa școlară pentru studiul automobilului în clasa a X-a. Ni s-a confirmat astfel părerea că programa, care prevede studiul construcției și funcționării automobilului în primele două trimestre, este prea încărcată. Ne-am dat seama, în același timp, cît de util ar fi pentru înțelegerea construcției automobilului de către elevi dacă ei ar căpăta și unele cunoștințe de tehnologia materialelor. Totodată am văzut că este foarte necesar să se asigure o concordanță între programa de fizică și cea pentru studiul automobilului, astfel ca elevii să capete mai devreme cunoștințe în legătură cu curentul alternativ și aparatele electrice de măsură.

În perioada practicii social-productive noi am acordat o atenție deosebită și muncii educative, ceea ce a făcut să se întărească legătura elevilor cu tineretul muncitoresc. Ei au participat împreună cu utemiștii din întreprinderi, la colectarea de fier vechi și la diferite activități culturale. De asemenea, i-au invitat pe tinerii muncitori la o reuniune tovarășească organizată în școala noastră.

Practica desfășurată de elevi în producție a lărgit astfel orizontul pregătirii lor, i-a înarmat cu o serie de noi cunoștințe tehnice, cu deprinderi practice de muncă, le-a oferit prilejul să vadă nemijlocit cum se produc bunurile materiale. Ca urmare, acum, în trimestrul al III-lea, lecțiile privind studiul mașinilor și al automobilului se desfășoară la un nivel mai ridicat, contribuind într-o măsură însemnată la pregătirea multilaterală a elevilor.

CONSTANȚA POPESCU
Directoarea Școlii medii nr. 18 „M. Eminescu” din București

Concurs de literatură pentru elevi

În zilele de 8, 9 și 10 mai a.c. s-a desfășurat în Capitală așa zecut concursul de literatură pentru elevii claselor VIII—XI din învățămîntul de cultură generală, organizat de Societatea de științe istorice și filologice din R.P. Română în colaborare cu Ministerul Învățămîntului și Culturii și C.C. al U.T.M.

Înainte de începerea concursului, acad. Tudor Vianu a vorbit elevilor despre însemnătatea studiilor literaturii romine.

Din cei peste 200 de participanți la Jaza republicană a concursului au fost distinși cu premii și mențiuni 28 de elevi, care au obținut cele mai bune rezultate. Premiul I a revenit elevilor Simiu Cornel din clasa a VIII-a a Școlii medii nr. 11 „D. Cantemir” — București, Mocănași Maria, din clasa a IX-a a Școlii medii „N. Bălcescu” — Galați, Scuturici Daniela, din clasa a X-a a Școlii medii nr. 1 — Bacău și Niculescu Basarab, din clasa a XI-a a Școlii medii „I. L. Caragiale” — Ploiești.

La festivitatea de închidere a concursului acad. P. Constantinescu-Iași, președintele Societății de științe istorice și filologice din R. P. Română, i-a felicitat călduros pe câștigătorii acestuia și pe profesorii lor. Cu același prilej au luat cuvîntul Dumitru Costea, director în Ministerul Învățămîntului și Culturii și scriitorul Dumitru Corbea.

Pionierii cercetează ținutul natal

Peste 500 de pionieri frecventează săptămînal cercurile de trafoaj, pictură, aeromodelism, fotografie amatori, balet etc. ale Casei pionierilor din Sinaia.

Un important rol în educarea patriotică a pionierilor îl are cercul „Să ne cunoaștem ținutul natal”. În cadrul acestui cerc copiii sînt informați asupra bogățiilor și frumusețelor regiunii, asupra trecutului ei istoric. Astfel, li s-a vorbit despre acțiunile eroice ale petroliștilor prahoveni și s-a organizat o vizită la fosta închisoare „Doftana” — astăzi muzeu — în care au fost întemnițați numeroși luptători comuniști. Vestitele celule „H”, ca și întreaga închisoare, i-au impresionat adînc pe copii.

Protestul unei pisici

Tovarășe redactor,

Vă veți mira, desigur, primind scrisoarea mea. Vă veți întreba ce are de-a face cu școala o pisică oarecare, trăind pe lîngă casa omului în satul Fierbinții de sus, din raionul Snagov. Se știe doar că îndeobște noi, pisicile, nu avem nimic comun cu munca pedagogică (pe care, de altfel, o respectăm foarte mult). Pînă de curînd nici eu n-am avut relații prea strînse cu școala din sat, cît mult dacă intram prin curtea ei câteodată, în plimbările mele. Poate că situația ar fi continuat să rămîna așa încă multă vreme. Din nefericire însă, într-o zi învățătoarea clasei I-a a trebuit să țină o lecție deschisă de citire, iar în lecția aceasta se vorbea tocmai despre o pisică. Învățătoarea a hotărît că are musai nevoie la lecție de material didactic „vîiu” și a socotit că eu aș fi cea mai indicată să îndeplinesc această funcție.

Mărturisesc cîntît că n-am visat niciodată să slujesc nobila cauză a muncii pedagogice. Am crezut totdeauna că unica mea datorie este aceea de a vîna șoareci, și mi-am făcut-o cu toată conștiințiozitatea. Vă rog cu toate acestea să mă credeți că, dacă aș fi socotit că este absolut necesar un sacrificiu din partea mea aș fi acceptat să aduc o modestă contribuție la instruirea copiilor din clasa I-a. Dar copiii mă cunosc foarte bine de acasă. Iată de ce am considerat cu totul inutilă prezentarea mea în fața elevilor și am protestat cu violență atînci cînd am simțit intențiile învățătoarei. Învățătoarea este însă perseverență, tenace și, pot să spun, chiar lipsită de scrupule. Cînd a văzut că nu vreau să fac pedagogie de bună

voie, a recurs la forță. Renunțînd la orice fel de menajamente și în poziția tuturor protestelor mele, m-a introdus în clasă, instalîndu-mă în brațele unui băiețel mai vînic care a făcut în cea mai mare parte a lecției dovada unor însușiri cu adevărat eroice.

La un moment dat am fost luată de către învățătoare și arătată copiilor ca cine știe ce minune. Erau acolo vreo 40 de elevi, plus cadrele didactice. Peste 50 de perechi de ochi stăteau ațintii asupra mea. Vă mărturisesc că sînt nervoasă, neobișnuită și publicul. Vă puteți închipui ușor prin ce emoții am trecut. Cît de nefericită eram și cît am încercat să scap. Dar învățătoarea își păstra calmul. După o scurtă prezentare de ansamblu a început să facă o analiză a părților din care mă compun, arătînd elevilor că am 4 picioare, trunchi și chiar cap. În clipa în care demonstrația a ajuns la cap, situația mea a devenit îngrozitoare. N-am mai putut suporta! Am proțit de o clipă de neatenție și, cu o sforțare uriașă, am reușit să mă eliberez, să fug disperată în căutarea unei deschizături prin care să mă strecur afară.

Este inutil să mai descriu toate peripețiile prin care am trecut.

Scăpată teafără din această teribilă aventură, mă grăbesc să protestez cu vehemență și să cer să se ia măsuri grabnice. Sistemul poate lua forme grave. Gîndiți-vă că în cărțile școlarelor din clasa I-a este vorba și de cîini, cai, boi și alte animale domestice...

O pisică fostă material didactic

p. conf. O. VICTOR

(după o corespondență)

Elevii studiază construcția automobilului

Cu privire la încheierea anului școlar, organizarea examenului de maturitate și a examenului de stat la școlile pedagogice și la institutele pedagogice de învățători

Prin reglementarea activităților practice social-utile care urmează să se desfășoare cu elevii din școlile de cultură generală și pedagogice în trimestrul III și prin desființarea examenului de absolvire a clasei a IV-a, s-au adus mici schimbări și în ceea ce privește încheierea cursurilor la unele clase.

Ținând seama de aceste modificări încheierea cursurilor în anul școlar 1959/1960 se va face la datele prevăzute mai jos:

a. Clasele I-IV

4 iunie — terminarea lecțiilor;

6-11 iunie — activități social-utile și recreative;

12 iunie — serbarea de sfârșit de an.

b. Clasa a VII-a

14 iunie — terminarea lecțiilor;

15-25 iunie — examenul de absolvire;

26 iunie — serbarea de sfârșit de an.

c. Clasele V, VI, VIII și anul I școli pedagogice

11 iunie — terminarea lecțiilor;

13-25 iunie — activități practice social-productive;

26 iunie — serbarea de sfârșit de an.

d. Clasele a IX-a, X-a și anul II, III școli pedagogice

11 iunie — terminarea lecțiilor;

13-25 iunie — practica în întreprinderi industriale, pe șantiere de construcții sau în agricultură;

26 iunie — serbarea de sfârșit de an.

Școlile care au desfășurat activitatea practică cu clasele IX și X în perioada 6-19 aprilie vor prelunge cursurile acestor clase

Examenul de maturitate și examenul de stat constituie un important mijloc de verificare a nivelului general de pregătire al absolvenților școlii medii, a puterii lor de judecată, a capacității lor de sintetizare și generalizare. În examinarea candidaților va trebui să se urmărească dacă aceștia și-au însușit în mod temeinic și conștient cunoștințele prevăzute în programele școlare pentru clasele VIII—XI (anii I—IV ai școlilor pedagogice și anii I—II ai institutelor pedagogice) și dacă pot aplica în practică noțiunile, principiile și legile studiate.

În mod deosebit va trebui să se verifice dacă absolvenții școlii medii și ai școlii pedagogice interpretează fenomenele naturii, evenimentele social-istorice, operele literare ale scriitorilor studiați, diferitele concepții și teorii etc. în mod just, științific, prin prisma materialismului dialectic și a materialismului istoric; dacă ei cunosc lupta și politica Partidului Muncitoresc Român superioritatea orânduirii noastre socialiste și înfăptuirile regimului nostru de democrație populară.

Comisiile vor trebui să dea dovadă de exigență, seriozitate și obiectivitate în aprecierea cunoștințelor candidaților, evitând în același timp interogarea lor din chestiuni de amănunt, nesemnificative.

Examenul de maturitate și de stat începe în toată țara în ziua de 1 iulie a.c., orele 9 dimineața.

La examenul de maturitate din sesiunea iulie 1960 se pot prezenta toți absolvenții școlilor medii de cultură generală (cursuri de zi, serale și fără frecvență) și ai școlilor muncitorești de 3 ani (cursuri serale și fără frecvență) seria 1960, precum și restanșierii, indiferent de anul când au absolvit școala medie, care s-au prezentat cel mult de două ori la examenul de maturitate, începând cu anul 1957.

Absolvenții școlii medii care, pierzând dreptul de a se mai prezenta la examenul de maturitate, au repetat ultima clasă a școlii medii se pot prezenta la examenul de maturitate de trei ori, în timp de 4 ani de la data repetării și promovării ultimei clase.

La examenul de stat din sesiunea iulie 1960 se pot prezenta toți absolvenții școlilor pedagogice de învățători și educatoare (cursuri de zi și fără frecvență) și ai institute-

pie de pe foaia matricolă, cuprinzând situația școlară a elevului din clasele VIII—XI (anii I—IV școli pedagogice și anii I—II institute pedagogice de învățători), pe care trebuie să fie menționat de câte ori s-a prezentat absolventul la examenul de maturitate sau de stat.

Certificatul de absolvire a școlii medii nu poate servi ca act de studii pentru înscrierea la examenul de maturitate.

Obiectele la care se dă examenul de maturitate sunt următoarele:

Secția reală

- Matematica — scris și oral
- Fizica — oral
- Chimia — oral
- Limba și literatura română — scris și oral
- Noțiuni de marxism-leninism (elemente de economie politică și socialism științific) — oral
- Istoria R.P.R. — oral
- Bazele darwinismului — oral

Candidații proveniți de la școlile sau secțiile cu limbile de predare ale naționalităților conlocuitoare vor da examen și la limba și literatura maternă — scris și oral.

Secția umanistă

- Limba și literatura română — scris și oral
- Istoria R.P.R. — oral
- Noțiuni de marxism-leninism (elemente de economie politică și socialism științific) — oral
- O limbă la alegere — limbă și literatură (limba rusă, limba latină, limba franceză, limba germană sau limba engleză) — scris și oral
- Fizica — oral
- Chimia — oral
- Bazele darwinismului — oral.

Candidații proveniți de la școlile sau secțiile cu limbile de predare ale naționalităților conlocuitoare vor da examen și la limba și literatura maternă — scris și oral.

Absolvenții școlii medii din anul 1959, care au studiat în anul școlar 1958/1959 economia politică, vor fi examinați la obiectul „noțiuni de marxism-leninism” numai din economia politică.

Candidații proveniți din seria 1957/1958 și din serii mai vechi nu vor fi examinați la economia politică și nici la socialismul științific, întrucât n-au studiat aceste materii.

Obiectele la care se dă examenul de stat sunt următoarele:

La școlile pedagogice de învățători

- Limba și literatura română — scris și oral
- Metodica de predare a limbii române — oral
- Matematica (aritmetica și geometria) — scris și oral
- Metodica de predare a aritmeticii — oral
- Limba rusă — oral
- Pedagogia — oral
- Istoria R.P.R. — oral
- Limba și literatura maternă — scris și oral
- Metodica de predare a limbii maternă (la școlile cu limbile de predare ale naționalităților conlocuitoare) — oral.

La școlile pedagogice de educatoare

- Limba și literatura română — scris și oral
- Pedagogia preșcolară — scris și oral
- Limba rusă — oral
- Istoria R.P.R. — oral
- Limba și literatura maternă (la școlile cu limbile de predare ale naționalităților conlocuitoare — scris și oral.

La institutele pedagogice de învățători

- Marxism-leninism — oral
- Pedagogia generală — scris și oral
- Metodica limbii române — oral
- Literatura pentru copii — scris
- Metodica aritmeticii — oral
- Metodica limbii maternă (la institutele cu limbile de predare ale naționalităților conlocuitoare) — oral.

În legătură cu materia din care vor fi examinați candidații la examenul de maturitate se precizează următoarele:

a. *La istoria R.P.R. și la bazele darwinismului* verificarea se va face din materia prevăzută în programele respective în vigoare.

b. *La matematică* din materia claselor VIII—XI (exerciții și probleme fără demonstrarea teoremelor).

c. *La fizică* se va examina din capitolele: electro-magnetism în întregime, cu inducția electromagnetice, curentul alternativ, generatoare, motoare transformatoare și electrificarea (teme studiate în clasa a X-a); circuit oscilant, cimp electromagnetic, unde electromagnetice și proprietățile lor, tuburi electronice: dioda, trioda și folosirea lor, radioenansie, radiorecepție, radiolocație, structura atomului în întregime (teme studiate în clasa a XI-a).

d. *La chimie* se va examina numai din chimia organică, programa în vigoare.

e. *La noțiuni de marxism-leninism* candidații vor fi examinați din materia prevăzută în programele în vigoare de economie politică și socialism științific.

f. *La limba și literatura română* candidații vor fi examinați din istoria literaturii române și din principalele noțiuni de teoria literaturii aplicate la opere din literatura română și universală.

În stabilirea notei la obiectul „limba și literatura română” se va ține seama atât de cunoștințele de literatură, cât și de corectitudinea formei de exprimare.

La școlile cu limbile de predare ale naționalităților conlocuitoare, examinarea la limba și literatura română se va face după programa pentru examenul de maturitate trimisă recent de M.I.C.

Candidații — atât de la școlile cu limba de predare română, cât și de la școlile cu limbile de predare ale naționalităților conlocuitoare — în ale căror lucrări scrise se vor găsi grave și frecvente greșeli de ortografie, punctuație, construcția frazei, vor fi examinați oral și din principalele noțiuni și reguli gramaticale care stau la baza exprimării corecte.

La școlile cu limbile de predare ale naționalităților conlocuitoare, examinarea candidaților la limba și literatura maternă se va face din materia prevăzută în programele claselor VIII—XI (istoria literaturii maternă și principalele noțiuni de teoria literaturii).

g. *La limba rusă* (cursuri de zi) *Literatură* (scriitorii și fragmentele studiate):

1. A. S. Pușkin (biografia); Un fragment din povestea „Fiica căpitănului”; „Mesaj celor din Siberia”.

2. M. Lermontov (biografia); „La moartea poetului”.

3. N. A. Nekrasov (biografia); „Drumul de fier” (fragment).

4. N. V. Gogol (biografia); „Revizorul” (fragment); „Moartea lui Ostap” (fragment din povestirea „Taras Bulba”).

5. I. A. Crilov (biografia); „Lupul între ciumi” (fabulă).

6. I. S. Turgheniev (biografia); „Moșierita” (fragment din povestea „Puin și Baburin”).

7. L. N. Tolstoi (biografia); „Petea Rostov” (partea I și a II-a, fragmente din romanul „Război și pace”).

8. A. M. Gorki (biografia); „Hunii” (fragment din povestea „La stăpîni”); „Inima de foc a lui Danko”; „Cuvîntul lui Pavel Vlasov la judecată” (fragment din romanul „Mama” partea I și a II-a).

9. N. A. Ostrovski (biografia); „Reîntoarcerea în rînduri” (fragment din romanul „Așa s-a călît oțelul”).

10. Al. Tolstoi (biografia); „Caracterul rus” (partea I, II, III, IV, V).

11. K. M. Simonov (biografia);

12. N. S. Tihonov (biografia); „Întîlnire” (în zilele asedierii Leningradului).

Limba

La gramatică se cer morfologia și sintaxa studiate în clasele VIII—XI, pe bază de analiză gramaticală:

Limba rusă (cursuri fără frecvență și restanșieri):

Literatură.

1. A. S. Pușkin (biografie); Un fragment din povestea „Fiica căpitănului”; „Mesaj celor din Siberia”.

2. M. Lermontov (biografia); „La moartea poetului” (fragment).

3. N. A. Nekrasov (biografia); „Drumul de fier” (fragment).

4. N. V. Gogol (biografia); „Revizorul” (fragment din comedia „Revizorul” — primul fragment).

5. I. S. Turgheniev (biografia); „Moșierita” (fragment din povestea „Puin și Baburin”).

6. L. N. Tolstoi (biografia).

7. M. Gorki (biografia).

8. N. A. Ostrovski (biografia); „Reîntoarcerea în rînduri” (fragment din romanul „Așa s-a călît oțelul”).

Limba

La gramatică se cer morfologia și sintaxa studiate în clasele VIII—XI, pe bază de analiză gramaticală.

h. La limba latină

Literatură (scriitorii și fragmentele studiate):

1. C. I. Caesar: Viața și opera; „De bello gallico”;

2. M. T. Cicero: Viața și opera; Pro Milone; In Catilinam.

3. T. Livius: Viața și opera; Ab Urbe condita.

4. P. Ovidius Naso: Viața și opera; Tristia.

5. T. Lucretius Carus: Viața și opera; De rerum natura.

6. P. Vergilius Maro: Viața și opera; Georgica; Encida.

7. O. Horatius Flaccus: Ars poetica.

S. P. Cornelius Tacitus: Annales.

Limba

La gramatică se cer morfologia și sintaxa studiate în clasele VIII—XI, pe bază de analiză gramaticală.

i. La limba franceză:

Literatură (scriitorii și fragmentele studiate). Marile perioade și curente ale literaturii franceze: evul mediu, renașterea, clasicismul, iluminismul, romantismul, realismul critic, literatura secolului al XX-lea (scurte prezentări).

1. Rabelais: Extrait d'une lettre de Gargantua à Pantagruel; Le jugement d'un fou.

2. Corneille: Scène de la provocation en duel (Le Cid).

3. Molière: Harpagon chasse La Flèche (L'Avare acte I-er, scène 3); Malhonnêteté d'un grand seigneur (Don Juan, acte IV, scène 2 et 3).

4. La Fontaine: Le loup et l'agneau.

5. Voltaire: Vie d'un esclave de couleur; Candide.

6. Diderot: Paix (article de l'Encyclopédie).

7. Victor Hugo: Mort de Gavroche (Les Misérables); Souvenir de la nuit du 4.

8. Balzac: Grandet conclut une bonne affaire; Gobseck.

9. Stendhal: Le Rouge et le Noir (Le jugement).

10. Flaubert: Madame Bovary (les noces); Une vieille servante.

11. Zola: La grève des mineurs; L'Attaque du moulin.

12. Maupassant: Deux amis; Le Père Milon;

13. Anatole France: Crainquebille;

14. Romain Rolland: Jean Christophe (fragment); La jeunesse soviétique.

15. Louis Aragon: Du poète à son parti; D'une petite fille nassacée.

Limba

La gramatică se vor cere morfologia și sintaxa prevăzute în programa claselor VIII—XI.

j. La limba germană.

Literatură. (scriitorii și fragmentele studiate)

1. G. E. Lessing: Minna vom Barnheim; Der Hamster und die Amaise.

2. J. W. Goethe: Faust (fragment); Erlkönig.

3. Fr. Schiller: Der Handschuh; Wilhelm Tell (fragment)

In fiecare primăvară, pe străzile orașelor Uniunii Sovietice se pot vedea așise care anunță primirea de noi contingente în școlile de artă. Dacă pornești, la Moscova, spre adresele indicate în aceste așise, ajungi la școala de balet de pe lângă Balșoi Teatr, la școala de muzică de pe lângă Conservator, la școala de artă „Surikov” și la zeci de alte școli asemănătoare.

De pe băncile școlii de artă „Surikov” au pornit mulți pictori, sculptori și graficieni. Aici studii artelor se împletește cu studii disciplinelor de cultură generală. La dispoziția celor 300 de elevi ai școlii, se află mari ateliere de pictură și sculptură, cabinete de desen și de grafică, laboratoare de fizică și de chimie, câmin, cantine, săli de dans și de sport.

La școala centrală de muzică de pe lângă Conservatorul din Moscova studiază aproape 500 de elevi. Această școală a dat mulți artiști cunoscuți. Aici și-au început drumul Evgheni Malinin, Vladimir Așkinazi și Valeri Klovov, laureat al concursurilor internaționale.

În cliseu: Nina Peskova, nepoata a dreptății a marelui scriitor rus Maxim Gorki, este elevă în clasa a treia la școala de artă din Moscova.

Copiii învață să iubească munca

Când am intrat, împreună cu tovarăsa Baronene, directoroarea grădiniței de copii în dormitorul celor mici, aceeași erau deja sculați și își puneau în ordine păturile. Le-am admirat străduința; grija de a netezi cât mai frumos cerceafurile; pernele, plăpumițele, deși școala era o treabă destul de dificilă pentru minile lor mici.

— Ne dăm seama că unora dintre copii le este destul de greu să strângă așternutul — spune tov. Baronene — dar este necesar să-i învățăm de la început să îndeplinească și această muncă. La drept vorbind, când copiii se duc în sala de lucru sau pornesc la plimbare, femeile de serviciu aștern din nou păturile. Copiii însă nu trebuie să afle aceasta: ei s-au străduit mult și trebuie să vadă că luăm în seamă și prețuim eforturile lor.

Pornim mai departe prin sălile mari și luminoase — săli de lucru, de mese, spălătorie. Peste tot admirăm ordinea și curățenia. Jucăriile sunt așezate frumos, în ordine, la fel și materialul didactic, rechizitele. Nicăieri nu vezi un fir de praf, o hirtiuță aruncată.

Și iarăși directoarea, înțelegând întrebarea noastră nerostită, ne lămurește:

— Toate acestea se realizează prin munca copiilor. Chiar din primele zile când intră în grădiniță ei capătă deprinderi de ordine și curățenie, sunt învățați să fie independenți, să se servească singuri.

La fiecare pas ne convingem de adevărul celor spuse de tovarăsa directoare. Iată-ne, de exemplu, în sala grupei mari. Copiii trebăluiesc cu răvnă. În curind va începe lucrul și este necesar să te pregătești cum trebuie pentru el. Unii așează măsuțele și scaunele, alții împart pensule, culori, radiere, hirtie colorată și albă. Nici un copil nu stă

fără treabă, fiecare o ajută cum poate pe educatoare.

— Nici nu pot să-i fac să stea liniștiți, atât de mult doresc să-mi ajute — spune zîmbind educatoarea, tovarăsa Savukaitene. Și, pe lângă aceasta, cei mari au hotărât să îngrijească de colegii lor mai mici. De câte ori plecăm la plimbare îi ajută să-și încheie nasturii, să-și innoade șireturile la ghețe.

După ce copiii își termină lucrul, sala rămâne la fel de curată ca și în momentul când au intrat în ea. Farfuriile de culori și pensulele sunt spălate, fiecare jucărie se află la locul ei, hainele păpușilor sunt scuturate de praf, puse în ordine.

— Și ceea ce este cel mai important, spune educatoarea, este faptul că autodeservirea ne dă posibilitatea să le formăm zi de zi copiilor noi deprinderi și deprinderi. Ei nu cresc ca niște oameni alinați, cu minile albe, care nu știu să facă nici o treabă.

Copiii muncesc, după puterile lor, pretutindeni — și în sălile lor de lucru, și la spălătorie, și în sala de mese. Înainte de dejun micii gospodari așează pe măsuțe farfuriile, paharele, pînea etc. Deosebit de mult le place să treacă la bucatărie, unde fac de serviciu cu rîndul. Ce-i drept, aici îi atrage și uniforma de bucătar: băieții poartă bonete albe, iar fetițele basmale.

Cînd am rugat-o pe tovarăsa Savukaitene să ne spună care copii din grupa ei sînt cei mai harnici, i-a enumerat aproape pe toți.

— În grupa mea nu este nici un copil neglijent — ne-a spus ea. Și chiar dacă se întîmplă ca vreunul dintre ei să lenească vreodată, se îndreaptă repede.

Aceasta se întîmplă pentru că întreg colectivul de educatoare desfășoară o activitate cu adevărat creatoare, pentru că muncesc în suslețit de dorința de a-i pregăti astfel pe copii, încît ei să devină constructori de nădejde ai luminoasei vieți comuniste.

A. KAZILEINIS
Vilnius, R.S.S. Lituaniană

Dezvoltarea învățămîntului în R. D. Vietnam

Imediat după proclamarea R. D. Vietnam, cînd blindatele corpului expediționar francez încă se mai luptau în sud, iar în delta Fluviului Roșu toametea cruntă datorată exploatării nemiloase a populației de către colonialiștii francezi și fasciștii japonezi încă nu fusese pe deplin potolită, președintele Ho Și Min a lansat cuvîntul de ordine: „Să învingem invazia, foamea și ignoranța”. La chemarea lui, întreg poporul s-a angajat în lupta pentru schimbarea condițiilor de muncă și de trai, pentru înlăturarea ignoranței.

În timpul regimului colonialist, învățătura în Vietnam era un lux la care nu îndrăzneau să viseze muncitorii și lucrătorii ogoarelor, victime ale unei exploatări sîngeroase. Cît de gravă era situația din acest punct de vedere ne-o spun cifrele. În 1940-41 doar 485.890 elevi (adică 2,1 la sută din populație) urmau cursurile primare, 5.818 (0,025 la sută) școlile secundare și 1.219 (0,005 la sută) erau studenți. În același timp însă existau la fiecare o mie de sate 1.500 debite de alcool și opium, față de numai 10 școli.

Cît despre conținutul învățămîntului destinat indigenilor, colonialiștii aveau grijă ca el să nu ofere decît cunoștințe minime. „Nu putem să-i lăsăm pe indigeni să învețe istoria noastră, să ne citească cărțile — se spunea într-o scrisoare confidențială adresată guvernatorului general, căci aceasta le însușea patriotism, dragoste pentru libertate. Aceste sentimente, desigur, iar amei, ar întretine în ei ambiții nesănătoase și irealizabile.

Politica obscurantistă a stăpînitorilor imperialiști a fost elaborată cu grijă și aplicată în mod sistematic. De aceea nu este de mirare că 95 la sută din populația Vietnamului era analfabetă în momentul eliberării.

Eliberarea țării din cătușele stăpînitorilor străini a pus în fața poporului vietnamez sarcina de a consolida și dezvolta cuceririle democratice, sarcina de a construi o viață nouă. „Pentru a apăra independența și a face din poporul nostru o națiune puternică și prosperă — spunea președintele Ho Și Min — fiecare vietnamez trebuie să-și cunoască drepturile și datorită, trebuie să participe la construcția socialismului și, în primul rînd, trebuie să știe să citească și să scrie în limba națională”.

Guvernul R. D. Vietnam a adoptat un complex de măsuri pentru dezvoltarea învățămîntului și înlăturarea neștiinței de carte. Au apărut cursuri de alfabetizare, a crescut considerabil numărul școlilor, al elevilor, al cadrelor didactice. Ca urmare a condițiilor create au învățat să scrie și să citească, între anii 1945 și 1954, circa 10.500.000 de oameni.

Secarea izvoarelor analfabetismului și ridicarea nivelului cultural al poporului s-au realizat în principal prin larga dezvoltare a învățămîntului. Învățămîntul general cuprindea în 1954-1955, 737.000 elevi în 1956-1957 952.000 în 1957-1958 1.008.000, în 1958-1959 1.117.000 pentru a ajunge în prezent la 1.522.000. În același timp, numărul copiilor cuprinși în învățămîntul preșcolar a crescut de la 400.000 în 1954-55 la 600.000 în 1956-57, la 800.000 în 1958-59 și la circa 1.000.000 în 1959-60. Efectivul elevilor din școlile medii a crescut de 40 de ori față de trecut. Cu excepția citorva localități situate în regiuni muntoase cu condiții grele,

astăzi fiecare sat are cel puțin o școală de cultură generală de gradul I, fiecare district cel puțin o școală de gradul II, iar provinciile cel puțin cite o școală de gradul al III-lea. A crescut de asemenea numărul cadrelor didactice.

Sub îndrumarea partidului clasei muncitoare, cadrele didactice traduc în viață principiile învățămîntului nou, străduindu-se să lege teoria de practică, să îmbine învățămîntul cu munca în producție, să contribuie la apropierea școlii de viață. Eliberați pentru totdeauna de umilință și exploatare, oamenii muncii din școlile R. D. Vietnam răspund cu entuziasm chemărilor partidului și guvernului pentru înlăturarea neștiinței de carte, pentru culturalizarea maselor și temeinica pregătire a tinerei generații.

În R. D. Vietnam învățămîntul nu mai este un lux și un mijloc de subjugare, ci o datorie a fiecărui cetățean, un semn al omului liber.

A. C.

Ziarul și cartea au pătruns în fiecare sat al R. D. Vietnam

Coreea de sud

„Libertate școlilor!”

Toți am urmărit în ultimul timp cu emoție evenimentele din Coreea de sud. Masele, nemaiputînd suporta mizeria și teroarea, au luat cu asalt edificiile guvernamentale. Sute de mii de demonstrații au umplut străzile și piețele. Tineretul a ridicat baricade. Poliția a tras în plin, au căzut sute de morți, spl-tatele s-au umplut de răniți, dar dictatorul sîngeros Li Sin Man (cel pe care chiar un ziar de dreapta ca londonezul „Daily Mall” l-a caracterizat ca pe „bătrînu canibal” care și-a crotit drum spre putere cu metode polițienești ordinare”), a fost silit să demisioneze.

1000 de studenți au protestat la demonstrația din Cioncljou, cerînd ferm răzbu-nare pentru colegii lor ucși

și arestați. Răspunzînd la atacurile poliției, ei au spart geamurile clădirii administrative a orașului și au pătruns înăuntru cu forța. 500 de elevi al școlii Demul-jho din orașul Seul au purtat pancarte pe care scria: „Libertate școlilor!”, „Jos puștile!”.

Îndată după demisie, Li Sin Man s-a retras la vila sa de lângă Seul unde, după cum au transmis ziarul ocidental dornici de senzațional, a început să se ocupe de îngrijirea liliacului din grădina. Așa dar, „bătrînu canibal” se arată „simțitor” față de primăvară... Dar cum se arată el față de primăvara țării lui — tineret, studenții și elevii care s-au alăturat la marile demonstrații populare, strigîndu-și ura pe străzi?

Anul trecut, la Seul, 30 de școli au fost goale de cei ce le umplu de obicei — școlarii. Școlile s-au umplut cu militari americani și au devenit cazărni.

N-au trecut decît cîteva luni și guvernul a fixat o „perioadă de verificare a disciplinei militare a studenților și elevilor”. În timpul acestei perioade tinerii au trebuit să întreprună studiile și să facă instrucțiile militare...

La toate acestea se mai adaugă situația mizeră a învățămîntului din Coreea de sud. Pentru a întretine un elev la liceu părinții trebuie să plătească o taxă de peste 1 milion de hwani, ceea ce pentru majoritatea familiilor sud-coreene este de-a dreptul

imposibil. Cheltuielile militare înghit sume astronomice, în timp ce tineretul învață și crește în condiții precare. În-suși un ziar sud-coreean („Mincegu Mjo”) a publicat rezultatele unei statistici din rîndurile școlilor din Pusan, care învață în încăperile întincoase ale unor depozite sau în școli improvizate, deoarece majoritatea școlilor au fost prafutate în cazărni.

Se vede limpede, astfel, cît de îndreptățită este ura elevilor și studenților împotriva cîlcii lăsinmaniste, cît de îndreptățite sînt manifestațiile lor prin care cer libertate școlilor, înlăturarea militarismului

R. T.